

Jednostki reintegracji społecznej w 2024 r.: więcej uczestników, mniej placówek

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 27, listopad 2025 13:15

Katarzyna Sekuła

Odsłony: 1267

W 2024 r. w Polsce działało 1240 jednostek reintegracji społeczno-zawodowej. To o sześć mniej niż rok wcześniej, choć jednocześnie o 51 więcej niż w 2015 r. Dane pokazują więc stabilność całego systemu, ale także pierwsze symptomy spadków w wybranych typach placówek. Jednocześnie rośnie liczba osób korzystających z oferowanego wsparcia. W 2024 r. z usług reintegracyjnych skorzystało 50,9 tys. osób zagrożonych wykluczeniem społecznym – o 3,6% więcej niż w 2023 r. i aż o 30% więcej niż w 2015 r.

Struktura placówek pozostaje podobna jak w poprzednich latach: dominują warsztaty terapii zajęciowej (735 jednostek) oraz zakłady aktywności zawodowej (146). To przede wszystkim one odpowiadają za aktywizację osób z niepełnosprawnościami. Wsparcie kierowane do szerszych grup społecznych oferowały 204 centra integracji społecznej oraz 155 klubów integracji społecznej. Te ostatnie od kilku lat notują spadek liczby działających jednostek.

Od 2015 r. największy wzrost odnotowano w ZAZ – liczba zakładów zwiększyła się o ponad połowę. CIS również rozwijały się dynamicznie, choć po raz pierwszy w 2024 r. ich liczba spadła o cztery jednostki. WTZ utrzymują trend powolnego, stabilnego wzrostu. Najbardziej kurczą się kluby integracji społecznej – ich liczba od 2019 r. zmalała o prawie 40%.

Organizacje pozarządowe pozostają głównym operatorem systemu reintegracji – prowadzą prawie 70% wszystkich jednostek. W 2024 r. uruchamiały i utrzymywały 862 placówki, podczas gdy jednostki samorządu terytorialnego odpowiadały za nieco ponad jedną czwartą. W ujęciu regionalnym najwięcej jednostek działało w Wielkopolsce (143), Mazowszu (126), na Śląsku (122) i w Małopolsce (112). Jednak pod względem dostępności – liczonej na 100 tys. mieszkańców – zdecydowanie wyróżnia się województwo warmińsko-mazurskie z wynikiem 5,8 jednostki. Najniższy wskaźnik ponownie odnotowano na Mazowszu – 2,3.

Wśród typów placówek różnice są wyraźne. CIS w 2024 r. prowadziło 14 tys. uczestników – najczęściej osoby długotrwale bezrobotne, uzależnione lub z niepełnosprawnościami. Przeciętna liczba uczestników na jeden ośrodek rośnie i wyniosła 69. Największe nagromadzenie centrów występuje w województwach śląskim, wielkopolskim i pomorskim. Roczny koszt ich prowadzenia przekroczył 357 mln zł.

Kluby integracji społecznej – jako jedyny typ jednostek, w którym dominują samorzady – również zanotowały spadek. Działało ich 155, najwięcej w Małopolsce i na Warmii i Mazurach. Uczestnictwo w zajęciach w 2024 r. rozpoczęło 7,3 tys. osób, a ukończyło 5,4 tys.

Zakłady aktywności zawodowej utrzymują stabilny wzrost. 146 ZAZ zatrudniało łącznie 9,8 tys. osób, z czego 7,5 tys. to osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym lub umiarkowanym. Przeciętnie jeden zakład w celach reintegracyjnych zatrudniał 52 osoby z niepełnosprawnościami. Najwięcej ZAZ działa w województwie śląskim, małopolskim i podkarpackim.

Najliczniejszą grupę w systemie nadal stanowią warsztaty terapii zajęciowej. W 2024 r. działało 735 WTZ, prowadząc zajęcia dla 29,3 tys. uczestników – średnio po 40 osób na warsztat. Najwyższą frekwencję odnotowano w województwach podkarpackim, śląskim i świętokrzyskim. Roczny koszt funkcjonowania WTZ przekroczył 1,1 mld zł, z czego niemal 90% stanowiły środki PFRON.

Choć dynamika zmian różni się w zależności od typu jednostki, system reintegracji społeczno-zawodowej utrzymuje stabilność i rosnącą skalę wsparcia. Malejąca liczba KIS oraz pierwsze spadki w CIS mogą

Jednostki reintegracji społecznej w 2024 r.: więcej uczestników, mniej placówek

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 27, listopad 2025 13:15

Katarzyna Sekuła

Odsłony: 1267

jednak sygnalizować konieczność mocniejszego wsparcia lokalnych instytucji – szczególnie tam, gdzie potrzeby są największe. Jednocześnie rosnąca liczba uczestników pokazuje, że reintegracja pozostaje kluczowym elementem polityki społecznej, zwłaszcza wobec grup narażonych na wykluczenie.

Źródło: GUS